

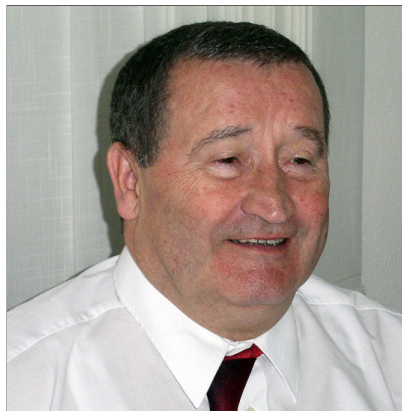
DOPIS EDITOROVÍ / LETTER TO THE EDITOR NEKROLOG / OBITUARY

ODEŠEL PLUKOVNÍK v. v. prof. MUDr. PAVEL KUNA, DrSc. (1. 11. 1940 – 17. 4. 2018)

COLONEL (ret.) professor PAVEL KUNA, MD, DrSc. PASSED AWAY. (1. 11. 1940 – 17. 4. 2018)

17. dubna 2018 nás opustil významný představitel československé radiobiologie a vojenského vysokého školství plk. v. v. prof. MUDr. Pavel Kuna, DrSc. Imponující byly jeho hluboké odborné a teoretické znalosti, cit vystihnout hlavní směry ve vývoji relativně nového medicínského oboru, znalost světových jazyků, pracovitost a cílevědomost. Byl oblíbeným a přitom náročným pedagogem.

Pavel Kuna se narodil na Slovensku v obci Bošáci. Jeho otec, důstojník četnictva, byl popraven fašisty v době Slovenského národního povstání jako člen hlavního partyzánského štábu. Pavel spolu se svým bratrem a matkou prožili SNP v horách. Po osvobození Československa se matka s oběma syny vrátila na svou rodnou Moravu, do obce Kobylí. Maturitu skládal na hodonínské Střední všeobecně vzdělávací škole. Zde se v něm probudila láska k divadlu a zejména k slováckému folklóru.

V roce 1958 by přijat ke studiu na Vojenskou lékařskou akademii Jana Evangelisty Purkyně (VLA JEP) v Hradci Králové. Zůstal jí věrný 32 let – po celou svou vojenskou kariéru. Již jako student byl pomocnou vědeckou silou na katedře radiobiologie Vojenského lékařského výzkumného a doškolovacího ústavu JEP (VLVDÚ JEP). Dvakrát zvítězil v celostátní soutěži o nejlepší studentskou vědeckou práci. I v době vysokoškolského studia zůstal věrný ochotnickému divadlu. Po promoci v roce 1964 absolvoval roční postgraduální školení v Ústřední vojenské nemocnici v Praze a poté nastoupil na katedru radiobiologie VLVDÚ JEP. Zde začal jeho odborný růst, od asistenta po vedoucího katedry. Věnoval se především problematice účinků ionizujícího záření, zvláště neutronů na organismus a možnosti ochrany živé síly před těmito účinky s využitím radioprotektivních látek. Od roku 1974 zastával funkci vědeckého sekretáře Řídící pracovní skupiny Z-10 tehdejšího ministerstva školství ČSR, byl členem a později místopředsedou Společnosti nukleární medicíny a radiační hygieny ČLS JEP. Podílel se na řešení řady výzkumných projektů, byl členem několika vědeckých a oponentských rad, členem komisí pro obhajoby kandidátských a doktorských dizertačních prací, působil v odborných a řídicích orgánech Československé akademie věd, byl členem Československé skupiny pro kosmickou biologii a lékařství „Interkosmos“. Spolupodílel se na vývoji radioprotektivní látky Gamafos (WR 2721). Intenzivně publikoval, nejvíce si cenil monografie „Chemická radioprotekce“, vydanou v nakladatelství Avicenum v Praze v roce 1985 a jejího překladu do ruštiny, který vyšel

Vávrová: Odešel plukovník v. v. prof. MUDr. Pavel Kuna, DrSc.

v nakladatelství Medicína v Moskvě. Výroční cenou předsednictva České lékařské společnosti JEP byla v roce 1982 oceněna jeho práce „Radioprotective and Hemodynamic Action of Cystamine Given Intramuscularly in Rats“ Radiobiol. Radiother. (Berlin), 22,1981, 6:793-800 a soubor prací o radioprotektivních látkách.

V letech 1981–1985 byl prof. Kuna proděkanem Lékařské fakulty UK v Hradci Králové, v roce 1985 byl jmenován náčelníkem katedry radiobiologie a od roku 1987 do roku 1990 zastával funkci náčelníka - rektora VLA JEP. Po dosažení 50 let věku a splnění výstupových podmínek plukovníka požádal o propuštění z armády a k 31. 12. 1990 odchází do zálohy.

Od roku 1991 pracoval jako obvodní a od roku 1993 jako praktický lékař v Jaroměři a to téměř až do své smrti. Akademickou půdu však neopustil. Spolupracoval s Ústavem biofyziky 1. lékařské fakulty UK v Praze a v letech 2001 až 2008 byl profesorem na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, zástupcem vedoucího katedry radiologie a toxikologie a členem její vědecké rady. Nepřerušil ani své styky s katedrou vojenské radiobiologie VLA JEP, kontakty přetrvávaly až do konce jeho života. I nadále se věnoval vědecko-výzkumné práci, byl řešitelem několika projektů, vedl závěrečné práce posluchačů bakalářských a magisterských studijních programů. Svou pozornost zaměřil na terapeutické účinky laserů, byl zakládajícím členem Mezinárodní akademie pro využití laseru v medicíně se sídlem ve Florencii (Itálie).

Prof. Kuna byl zakládajícím členem a též členem výboru Společnosti pro radiobiologii a krizové plánování ČLS JEP. Na návrh této společnosti byl jmenován předsednictvem České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně jejím čestným členem.

Výsledky své odborné činnosti publikoval v domácím i v zahraničním tisku a na mezinárodních odborných konferencích. Byl autorem 181 časopiseckých publikací, 101 odborných přednášek, 13 učebnic a skript, 38 obhájených výzkumných zpráv, 23 oponentských posudků, 1 monografie vlastní a spoluautorem 2 dalších.

Profesor MUDr. Pavel Kuna, DrSc. byl nejen vědec a pedagog, ale i výborný společník. Vedle divadla byl uznávaným znalcem především moravského vína, propagátorem moravského folklóru. Byl obětavým otcem dvou dětí a milovaným dědečkem čtyř vnoučat.

Jeho odchodem ztrácí radiobiologie v České republice významného odborníka. Všichni, kteří ho poznali, v jeho odchodu ztrácí nejen vynikajícího odborníka, který věnoval všechny své síly a získané znalosti ve prospěch zdraví člověka, ale i dobrého učitele, charakterního člověka a přítele.

Za spolupracovníky a přátele,

prof. RNDr. Jiřina Vávrová, CSc. - emeritní vedoucí Katedry vojenské radiobiologie VLA JEP

prof. MUDr. Leoš Navrátil, CSc., MBA, dr. h. c. - předseda Společnosti pro radiobiologii a krizové plánování ČLS JEP

jirina.vavrova@unob.cz

Přijato 4. května 2018.
Zrevidováno 4. května 2018.
Zveřejněno 8. června 2018.